

[Pia Kjærsgaard]

Ganske mange ordførere har sagt, at vi vel nu ikke skal diskutere lukkeloven fremover. Det kan jeg garantere for at vi skal. Så længe vi har en lov om butikstid, vil vi blive ved med at diskutere den i det danske Folketing. Så længe vi overhovedet har en lovgivning på dette område, vil den lov blive taget op igen og igen og igen. Det lovforslag, som vi har diskuteret fra regeringens side, er jo et forslag, som vil medvirke til, at der kan sættes spørgsmålstegn ved mange af paragrafferne. Der vil givetvis også, når der er gået en årrække, være mange af paragrafferne, som regeringen føler sig tvunget til at lave om. Altså kommer vi til at diskutere loven om butikstid; det kan jeg garantere for. Det er 100 pct. sikkert, at så længe man har en totalt overflødig lukkelov, så længe man har begrænsninger på noget, som burde være totalt liberalt, vil der være røster fremme om, at man skal lempe, skal liberalisere, skal lave om. Så det er forkert, når der er nogle ordførere, der tror, at nu slipper vi for den diskussion; det gør vi ganske givet ikke.

Men jeg vil gerne på Fremskridtspartiets vegne stille et spørgsmål til ministeren. Nu er det jo sådan, at vi har en flertalsregering, hvis regeringen ellers kan blive enig med sig selv. Jeg vil gerne høre, om det foreliggende forslag er et forslag, der igennem Erhvervsudvalget kan undergå en yderligere liberalisering, eller om det er et forslag, der er lukket af for. Altså: Er der argumenter, som påvirker regeringen? Ønsker regeringen at få andre partier med? Eller hvordan er det egentlig med dette forslag? Er det et af betonforslagene, som regeringen bare ønsker at majorisere igennem i Folketinget? Eller hvordan ønsker regeringen egentlig at det skal gå igennem udvalget? Det vil jeg også gerne høre et bud på. Men specielt det med sortimentsbestemmelserne synes jeg at de ordførere, som går ind for forslaget, er sluppet ganske nemt over. Det er et enormt problem, og det vil givetvis være med til at gøre livet surt for de brancher, jeg nævnte, og jeg vil også gerne høre, hvilken status de forretninger, som har en form for statsstatus, altså DSB osv., skal have.

Industriministeren (Trøjborg):

Indledningsvis vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige tak, fordi der tegner sig så bredt et flertal bag regeringens lovforslag. Det er

klart, at det skal igennem den fornødne udvalgsbehandling, og dermed har jeg måske også svaret fru Pia Kjærsgaard, der spørger, hvorledes udvalgsarbejdet skal foregå, om det er sådan, at regeringspartierne er indstillet på at bevæge sig.

Dertil kan jeg sige, at regeringens målsætning er at få så bredt et flertal bag sit forslag som overhovedet muligt. Og jeg noterede mig med meget stor tilfredshed, at det af ordførertalerne fremgik, at det ser der ved denne førstebehandling ud til at være.

Flere ordførere har rejst spørgsmålet om sortimentsbestemmelserne – f.eks. spurgte hr. Erik Larsen, om sortimentsbestemmelserne ikke betyder ensretning. Vort udgangspunkt var, at det, vi ville, netop var at forenkle og ikke at kontrollere, om den ene bestemmelse blev overholdt mere strikte end den anden. Vi vil meget gerne give friere mulighed, vi vil meget gerne have en enklere administration. Og det er jo det, der er tale om, når man går fra syv forskellige sortimentslister til én. Vi vil meget gerne give oplysninger om, hvorledes vi har tænkt os at udforme sortimentslisten, men vi tror stadig væk, det er fornuftigt at bevare lovens bestemmelse om, at det er Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der er bemyndiget til at udforme bestemmelsen. Det er klart, at vi vil udforme bestemmelsen i tæt samarbejde med organisationerne, og det, jeg har lyttet mig til indtil nu – og det er ikke mindst fru Pia Kjærsgaard, jeg taler til nu – er, at der hos det, vi kalder sortimentsbutikker, er vældig stor tilfredshed med forslaget, således som det foreligger.

Fru Pia Kjærsgaard spørger også, hvorfor der overhovedet skal være begrænsninger i lukkeloven, hvorfor vi ikke kan være helt fri for bestemmelser om butikkers åbningstid. I den forbindelse vil jeg gerne henvise til det, fru Lone Dybkjær med vanlig skarphed sagde i sin tale, nemlig at det, der er tale om her, er et kompromis, og et kompromis skal man ikke beskæmme i sin tale her i folketingssalen, for et kompromis er en forudsætning for, at vi overhovedet kommer videre. Hr. Lysholm Christensen gjorde det rimelig klart i sit indlæg, at det, der var tale om, var, at vi var i en situation, hvor Folketinget ikke kunne bevæge sig på forslaget om butikstid. Derfor er sagens kerne, at skal vi videre, skal der være mere rå-